

[Arne Sørensen.]

Jeg er forberedt paa, at maaske baade den højtærede Minister og andre vil sige, at i Tider som disse skal man være varsom med at svække sig selv, selv om det lyder meget smukt, naar man taler om at gøre det, og at vi, naar der fra Stater af anden Karakter anvendes andre Midler, maa lære af disse Stater med Hensyn til saadanne Midler. Jeg tror imidlertid, at disse Midler let kan blive for dyre og let kan ødelægge den egentlige Frihed og det egentlige Frihedssyn i Landet. Nu er det ikke min Opgave at deltage i en Debat, som er forbi, men jeg synes, at vi ved Debatten om politiske Organisationers Ret til at bære Uniform havde et Eksempel paa en Smule Forgiftning udefra, hvor man har travlt med at lave sig en Sikkerhed i Stedet for at stole paa almindelige frie og ordentlige Forhold.

Jeg vil da for mit Vedkommende med den Begrundelse gaa ind for at henstille til den højtærede Justitsminister at overveje, om man ikke kunde afvikle det politiske Politi som saadant og lade det sammenarbejde med og henlægge til den militære Efterretningstjeneste i Stedet for, saaledes at vi derved fik ganske klart afgrænset, hvad der var Meningen med dette Apparat.

Det har glædet mig at se, at man i en anden Kreds, en Kreds, som har særlige Forudsætninger for at være optaget af disse Ting, i Aftes har vedtaget en Udtalelse, der gaar i samme Retning. Det drejer sig om Landsforeningen af Besættelsestidens politiske Fanger, som i Aftes vedtog en Resolution, der — hvis jeg med Formandens Tilladelse maa citere den — lyder saaledes:

„Det danske Politis politiske Afdeling har under Besættelsestiden som „Afdeling for særlige Anliggender“ gjort en saa skæbnesvanger og ansvarsløs Brug af de politiske Kartoteker, at man maa forlange, at de Politiembedsmænd, der bærer det tunge Ansvar for, at Politiets Viden om danske Borgere blev overdraget til Tyskerne, at danske Borgere faldt i Tyskernes Hænder, drages til Ansvar, og at Politiets politiske Afdeling omgaende ophører.“

Jeg skal i Tilslutning til denne Udtalelse udefra fremsætte følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler, at Politikontrol over danske Borgeres politiske Virksomhed er uforenelig med demokratiske Frihedsrettigheder, henstiller Tinget til Justitsministeren at afvikle det politiske Politis Virksomhed inden Ud-

gangen af Finansaaret 1947—48, dog saaledes, at Indregistreringen af politisk Virksomhed straks standses, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler, at Politikontrol over danske Borgeres politiske Virksomhed er uforenelig med demokratiske Frihedsrettigheder, henstiller Tinget til Justitsministeren at afvikle det politiske Politis Virksomhed inden Udgangen af Finansaaret 1947—48, dog saaledes, at Indregistreringen af politisk Virksomhed straks standses, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Ordføreren for Forespørgerne (Robert Mikkelsen): De Spørgsmaal, der her er stillet, hænger nøje sammen med, hvad der er sket. Spørgsmaalene drejer sig om, hvorvidt Metoder, der har været i Brug, fortsættes. Det er dog en Selvfølge, at man ikke kan drøfte denne Forespørgsel uden ogsaa at kende og tale om de Metoder, der har været i Brug, ellers vilde Debatten være aldeles meningsløs.

Jeg har udtrykkeligt erklæret, at vi ikke her i Tinget skal undersøge eller bedømme, hvem der er ansvarlig for de Ting, der er sket; men det forhindrer ikke, at vi kan omtale, hvad der er sket, at disse Kendsgerninger fremdrages her, og at de maa danne Baggrunden for de Beslutninger, vi her kan tage med Hensyn til Fremtiden.

Hvad dette har at gøre med mit Medlemskab i den parlamentariske Kommission, forstaar jeg ikke. Det kan ikke være Meningen, at Muligheden for at faa anstændige Forhold inden for disse Dele af Politiet skal udskydes, til denne Kommission engang ad Aare bliver færdig. Jeg har nævnt en Række Forhold. Det er ikke Hemmeligheder, det er Ting, som der alle er Bevis for, og jeg tillader mig ogsaa nu at fremdrage, hvad jeg finder nødvendigt til Belysning af dette Spørgsmaal, hvad enten den højtærede Minister synes om det eller ikke.

Det fremgaar af den Redegørelse, den højtærede Minister fremkom med, at han anser det for nødvendigt, at der her i Landet er et Sikkerhedspoliti med visse politiske Opgaver. Hvilke Opgaver er det, der er Tale om? Ja, det er vel i Hovedsagen de samme, som Justitsministeren i 1938, Hr. Steincke, nævnte som Sikkerhedspolitiets